

Hüüdja Hääl

Mai 2017

Jumala Sõna kuukiri

Ja vaata, mina läkitan teie üle oma
Isa tõotuse. Teie aga viibige selles
linnas, kuni teid rüütatakse väga
kõrgelt!” Lk 24:49

Kui Jumal hingas Oma elu sinu sisse, siis määras Ta sind jätma endast maha märgi. Ta andis sulle väe murda ahelad, mis on sinu perekonda läbi põlvkondade kinni hoidnud. On sinu aeg vabaks murda!

Sa lähed kaugemale, kui oled unistanud. Sa saad nägema Jumala väe kasvavat suurust. Sa saavutad enam, kui pidasid võimalikuks.

Arenda tänulik olemise elustiili, meenuta, mida Jumal on teinud ja kui õnnistatud sa oled.

Ära oota, kuni kõik on hästi, et Jumalat tänada. Leia teel olles häid asju, täna Teda väikeste asjade eest. Kui oled tänulik hea eest, viib Jumal sind ka selle väga hea juurde.

Jumal tegutseb kulisside taga, et viia täide Oma plaan sinu elu suhtes. Sa ei pruugi seda praegu näha, kuid Jumal saab kasutada iga raskust sinu heaks. Ta kasutab sinu probleeme, et viia sind edasi sinu saatusesse!

JOEL OSTEEN

SISU

G. Smith. „SÕUA SÜGAVALE KOHALE”.....	3
Fr. Mangs. ÜKSNES KAKTUS.....	13
M. Vilponen. AZUSA.....	9-16
A. Brandão. MIDA RÄÄGID.....	20
A. Russom. JUMALA SÕNAST...26	
ABEBA TUNISTUS.....	32
JULGUSTUS EESTIMAALE.....	33
RIINA AASA NÄGEMUSED.....	34

Hüüdja Hääl

Jumala sõna kuukiri.
Tellimisindeks 78 237
Nr. 5 (344) 2017. Kahekümne kaheksas aastakäik.
Toimetaja HEIKI PÕLDARU
tel 5545044
Toimetuse postiaadress:
Imavere, 72401, Järvamaa
MTÜ Hüüdja Hääl
a/a EE732200221004116193

Süüdja Sääl

Parandage meelt, sest taevariik on lähedal.
Jeesus tuleb varsti.

MAI

Nr 5(344)

2017

„Sõua sügavale kohale”

Aga kui ta lõpetas kõnelemise, ütles ta Siimonale: „Sõua sügavale kohale ja laske oma võrgud vette loomuse katseks!”

Lk 5:4

Loodan, et pöörate tähelepanu selle peatüki esimesele neljale salmile. Jälgige Piiblist neid salme, sest usun, et annate rohkem väärtust sellele, mida ütlen, kui te oma silmaga uurite nende salvide sisu.

„Aga sündis, kui Jeesus seisis Genneesareti järve ääres ja rahvas tema juurde tungles Jumala sõna kuulama...”

Selles salmis mainitakse kahte asja, mis meil peab olema, kui tahame edeneda elus ja Issanda töös. Esmalt peab meil olema Jeesus. Rahvahulk tungles Jeesuse, mitte jüngrite ümber. Rahvas tahtis olla seal, kus tema oli. Kus tahes Jeesus viibis, sinna kogunes rahvamasse. Nii peab alati olema.

Juba enne tema tulemist oli tema kohta ennustatud: *„Ja paljud rahvad ning vägevad paganad tulevad Jeruusalemma otsima vägede Issandat...”* Kui ta tuli, ütles ta enda kohta: *„Ja kui mind maa pealt ülendatakse, siis ma tõmban kõik enese*

juurde.” Teises kohas öeldakse tema kohta, et kus ta oli, seal ei võinud ta jääda varjule. Kus tahes Jeesus kõndis, sinna voolas rahvas.

Võib olla ütled: kuid nad kogunesid hulgiti siiski ka jüngrite ümber. Just nii, siis kui nad märkasid, et Jeesuse Vaim oli nendes, sest ainult Jeesuse Vaim tegi jüngrid ligitõmbavaks.

Kus tahes Jeesus ilmub, kas üksi või koos jüngritega, seal saab see isik või hulk ligitõmbavaks. Kus tahes Jeesus kroonitakse kuningaks, seal saab sellest hingest eluandva väe keskus, mis toob kaasa tervist, rahu, värskendust ja õnnistust. Ei saa olla teisiti. Kuhu tahes Jeesus tuleb, seal on keegi, kes tunneb seda ja tahab tulla tema lähedale.

Maaailma suur, rahutusest tukslev süda vajab Jeesust tänapäeval rohkem kui kunagi varem. Meile on kasulik mõista ja käsitada selle maailma tegelikku vajadust, selle nõudmisi.

See vana, varemetes, puruvaene ja õnnetu maailm vajab ning igatseb midagi, ja kui see ise ei suuda seda vajadust

sõnastada, on see kellegi teise ülesanne teha seda tema asemel.

Inimkonna suurim vajadus on Jeesus. Kui Jeesus saab kuningaks sinu südame troonil, sõber, siis tahab keegi teine olla sinu läheduses. Keegi, kellel on nuttev, kooramatud, katki rebitud süda, soovib liituda sinuga, et olla osaduses selle rahu, elu ja õnnistusega, mida sa kaasa tood. Kui keegi tahab sellel põhjusel pääseda sinu lähedusse, siis sõltub see sellest, et ta on märganud Jeesust olevat sinus. Sina võid olla liige koguduses, kuid sellest ei ole kasu, kui Jeesus ei ela sinus.

Ütlen tõsiasja, mida ei saa kummutada, et kui Jeesus on sinus, siis ei saa sa vaadata teise inimese silmadesse või pigistada teise kätt, öeldes: „Jumal õnnistagu sind!”, ilma et sa vahendad temale kiire päikesevalgusest või tuulepuhangu Jumala igavestelt mägedelt. Kui Jeesus elab sinu südames, ei saa tulla sinu lähedale kurbi või patuseid, ilma et annaksid neile lootusetunnet ja soovi saada paremaks inimeseks.

Selline mõju on tagajärjeks sellele, kui oleme osaduses Jeesusega. Me vajame rohkem Jeesust, rohkem teda jutlustades, rohkem teda ärielus, rohkem teda kõikjal. Vajame vähem sõnu, vähem asjade näitamist, vähem retoorilisi lauseid – ja rohkem Kristust!

Meil on õpetust ja selgitusi ning oleme tulitsenud õpetusküsimustes, kuni meie hinged on nälga suremas. Sest keegi muu ei saa anda hingele toitu, kui vaid Jeesus. Sina ei saa toita oma hinge õpetustülide ja sõnalahingutega. See peab saama toitu ülestõusnud elavast Jeesusest.

Jeesuse ümber kogunesid inimhulgad. Pead meeles pidama, et rahvas mõistab Jeesuse ja tema karikatuuri vahelist erinevust. Inimesed võivad märgata elava isiku ja skulptuuri erisust. Rahvas märkab kergesti, kas sõnad tulevad südamest või üksnes huulilt. Inimesed taipavad, kas sina jutlustad Kristust või üksnes teda puudutavaid õpetusi. Sa ei saa petta näljast südant. Nad ei saa võtta vastu kivi, kui nad vajavad leiba.

Rahvahulgad vajasid Kristust ja seetõttu kogunesid nad

tema ümber. Milline hulk see oli! Nii on alati. Anna vaid Jeesusele vabad käed ja inimesed tulevad teda kuulama. Siin on retsept, mille abil saate kiriku ja koosoleku saali täis. Saagu koguduse liikmed sel määral Kristuse sarnaseks, et need, kes neid saavad tundma, ei saa olla eemal temast!

Võtan seda austusavaldusena, kui väike laps tahab minuga mängida. Pean heaks tunnuseks seda, kui mingi koer osutab minule sõbralikust ja liputab saba. Tunnen paljusid ennast kristlaseks pidavaid inimesi, kelle lähedusse ma ei taha tulla ja kui oleksin koer, ei liputaks ma neile saba.

Kas ka sina ei tunne paljusid taolisi kristlasi? Tunnen mõnda sellist, kes äratavad üles halvima, mis minus on. See ei ole Jeesuse Vaim. See tõmbab kõike sellesse parimasse, mis meis on. Me ei lase ennast petta. Me tunneme Jeesuse ära, kui me näeme teda. Ka inimloomus tunneb teda. Väikesed lapsed tunnevad teda.

Võibolla oled kuulnud räägitavat ühest väikesest

südamlikust bostoni tüdrukust. Tema ema võttis ta põlvedele ja ütles talle:

„Minu armas, nüüd ei saa sa enam kunagi näha Philip Brooksi.”

„Miks mitte, ema?”

„Sellepärast, mu armas, kuna ta on läinud taevasse.”

„Oh, ema, kui ta on läinud taevasse, siis kas inglid ei ole õnnelikud?”

Ta arvas, et hea jumalamehe taevasse tulek põhjustab seal rõõmu. Kui sa oled selline pühak, nagu Jumala tahab sinu olevat, siis äratad sa rõõmu, kuhu sa ka ei tule. Jeesus tõmbas inimhulki enda poole. Tema ümber nad tunglesid.

Pane veel tähele üht teist seika nendes salmides. Nad tulid Jeesuse juurde ja ta rääkis neile Jumala sõna. Sama sõna on meil endiselt selles raamatus. Ära seda unusta. See on Jumala sõna nende kaante vahel, just nagu sina oled hing, kes on saanud ihu enda elamuks. See on Jumala ilmutatud sõna ja ta ei ole seda tagasi võtnud. Ja kuni selle ajani, kui ta seda teeb, on see kehtiv.

Olen nii vanamoodne, et usun, et ei ole selle raamatuga võrdväärset. Miski pole võrreldav Piibli sisuga. See räägib inimeste südamele rohkem kui mõni teine. See rahuldab meie igatsust nii nagu ei miski muu.

Keda aitab katse toita näljast kauni leivakorviga? Mis kasu on sellest, kui visata kaunis lillekimp hukkuvale mehele? Näljane vajab leiba, hukkuv mees päästeköit. Mõned meist on proovinud toita oma hinge romaanide ja luuletustega, kookide ja maiustustega, „verevaesete unistusetablettidega”, mida me kõik tänapäeval väga igatseme.

Patt on kohutav. See teeb meid eemaletõukavaks ning ainult Jumala elav sõna suudab seda võita ja selle vastu võidelda. Jumala sõna on ainus meelega parandusmeetod. Ta annab neile Jumala sõna, mitte filosoofiat või teadust, peale päästeteaduse. Önnistatud Jeesus, mina armastan Sinu sõna ja ma tahan jutlustada seda nii kaua, kuni elan, sest ma ei tea ühtegi teist päästevõimalust!

Sina tunned nüüd selle

salmi kahte peatõde: Kristuse ligiolu ja tema sõna ligiolu. Jeesus andis oma sõna neile, kes seda vajasid, neile, kellel oli nälg.

Vaatame järgnevat salmi: „... et ta nägi kaht paati järve ääres seisvat. Aga kalurid olid neist välja läinud ja loputasid võrke.” Nad loputasid oma võrke. Paljudel inimestel on palju vaeva teiste võrkude loputamise, kuid samas unustavad nad enda omad. Need mehed loputasid oma võrke.

Mõned on minu koosolekusarja ajal püüdnud loputada minu võrke! Tean seda nendest väikestest märkustest, mida minule on kirjutatud ja saadetud. Muidugi ei ole läkitustel nime. Halvim on sõnastada kiri ja mitte kirjutada sellele alla oma nime. Nimetud saadetised algavad üldiselt sõnadega: „Armas Issand...”

Kui inimesed nii kirjutavad, siis on selles sageli midagi petlikku. „Armas Issand on manitsenud mind kirjutama” jne. Ja siis nad „unustavad” panna oma nime alla, justkui Issand oleks neid kutsunud kirjutama midagi sellist, mida

ta ise häbeneks! Issand ei ole nii halvamaitseline, kui püüate teda kujutada.

Alaväärtuslikum, mida võib teha, on saata nimetuid kirju. Ma vaatan alati, kas kirja all on nimi, ja kui seda ei ole, siis viskan selle prügikasti. Paljud nendest, kes annavad teile kristlikke nõuandeid, on sellised, kes kunagi ei tee midagi muud, kui annavad nõuandeid! Need, kes siiralt teevad Issanda tööd, on üldiselt nii hõivatud, et neil ei ole aega nõu anda.

Nad loputasid oma võrke. Üks põhjus selleks, et me saame nii vähe saaki, on selles, et me ei võta endale aega loputada oma võrke. Me elame liiga palju avalikus elus, inimsaginas, kiirustavate hulkade keskel. Me ei lähe liiga sageli üksindusse oma võrke loputama. Kuid meenuta: tasub vahel nii teha!

Need mehed olid teinud tööd kogu öö ega olnud saanud midagi ja nad olid ausad, öeldes asju välja nii, nagu need olid. Ma hindan Peetrust. Ta oli väga siiras koguduse juht ja teenija. Ta ütles: „Õpetaja, me oleme

terve öö vaeva näinud ega ole midagi saanud!”

Kui Issand tuleks teie juurde, koguduste juhid, ja küsiks: „Kui palju te olete püüdnud viimasel ajal?” ja mõned vastaksid: „Me pole saanud midagi viimastel aastatel, kuid viis, kuus aastat tagasi saime mõne ja nii oleme pidanud sellest saadik kogu aeg „haavu tohterdama”.

Nad olid teinud tööd kogu öö ega polnud saanud midagi ja Peetrus ütles: „Päeva koites hakkame loputama võrke. Tahaksime saada jälile, milles on viga.” Ma hindan seda. Kui sa ei ole kedagi võitnud Kristusele viimasel ajal, siis tasub minna üksindusse Jumalaga asja uurima.

Sina ei ole viimasel ajal rääkinud Jeesusest kellelegi, ei oma kodustele ega äris olevatele töökaaslastele, ega käinud ka sõprade või naabrite juures selle mõttega, et võita neid temale. Teeksid hästi, kui uuriksid oma võrke. Sest ka sinu suhtes on tōsi see, et sa oled kas Jumalale abiks või temale takistuseks. Lõppude lõpuks võidetakse just isikliku tunnistuse kaudu hingi

Kristusele. Veendun selles üha enam.

Mõni aeg tagasi rääkisin piibliseminari õpilastele ja et selgust saada, küsisin neilt:

„Kui mitu teist on tulnud usule sõbraliku käepigistuse ja isikliku kutse kaudu?”

Kahekümne neljast vastas jaatavalt kakskümmend üks, et nad said võidetud Kristusele sellega, et keegi siiras pühendunud hing oli rääkinud nendega teemal, mis puudutab Jumala riiki. Kui paljud teist on teinud samuti? Sa ei ole viimasel ajal kedagi võitnud Jeesusele. Mine ja uuri oma võrkusid!

Sa tunnistad end kristlaseks, kuid sa ei saa olla Jumala koguduse liikmeks ilma tõsise vastutusega. Samal hetkel, kui sind võetakse koguduse liikmeks, saad sa Issanda kasutatavaks maailma päästes, ja kui sina ei aita teda selles töös, siis ei ole sa tema poolel. Sa oled siis vaid tarbetu last. Sina kas aitad Issandat või oled talle koormaks. „Kes koos minuga ei kogu, see pillab laiali,” ütleb Jeesus. Ma palun sind: uuri oma hetke olukorda!

Ole nüüd hea ja pööra oma tähelepanu järgmisele salmile. Ta astus Siimona paati ja palus tal sõuda veidi kaugemale kaldast. Ta ütles: „Sõua paat vähe kaugemale, siis saan mina kas seista või istuda, nii et mina näen rahvast rannal ja et nemad näevad mind, sellega teen ma sinu paadi kantsliks.”

Mida Issand tahab öelda nende sõnadega? Ta ütleb teile, ärimehed: „Lubagu mul olla teie äri haldaja ja ma teen selle kasulikuks oma riigile.” See oli Siimona paat ja Jeesus tegi sellest kantsli. Kristus ütleb sinule: „Luba mul saada koht sinu kontoris, pangas, õppeasutuses, koolis või köögis, ja mina pean sealt jutlust, mis vapustab maailma. Luba minule oma koht, elu ja süda.”

Sina võid sattuda õnnetusse, kui Kristus ei saa sinu paati. Ma tunnen palju inimesi, kes on väga aeglased loovutama Issandale seda, mida nad omavad. Te peaksite siin olema hommikuni, kui ma räägiksin, milliseid kogemusi on mul sõnakuulutajana.

Tunnen kogudusi, kelle

tegevuskavas ei ole mingit kohta Issandale. Tunnen kogudusi, kuhu Issandal on väga raske pääseda ja ometi nimetavad nad endid Jumala kogudusteks. Tunnen pastoreid, keda kogudused peavad juhitavana, kes on seotud traditsioonide ja vanade korraldustega – ja nad on kriisis. Tean seda, sest nad on püüdnud siduda ka mind.

Tean ühte väga väikest kohta Inglismaal, kus mind oli reklaamitud jutlustama. Nad kuulutasid: „Jutlustab reverend (= kõrgelt koolitatud, ingliskeelne pastori aunimetus) Rodney Smith.” „Rev Rodney!” Mina olin see Rodney. Ma tundsin ennast nii nagu Taavet, kui ta oli pannud selga Sauli varustuse. Ma mõtlesin: „Mina küll ei saa võidelda sellise sõjaväe varustusega!” ja küsisin: „Miks te kasutate sellist tiitlit „reverend”?!” Nad tähendasid, et see on auosutus.

Oh, hinged hukkuvad samal ajal, kui me räägime auosutustega! Nad tahtsid minu abi, kuid nad ei hoolinud minu aunimest „gipsy” (= mustlane). Ja siis mind esitleti, nagu teate, viisil, mis

on tavaks Inglismaal. Mulle tundus nagu olnuksin pakitud jäässe. Te kõik teate seda, pastorid.

Siis keegi vanemapoolne vend ulatas mulle kava ja ütles: "See on meie jumalateenistuskord."

„Kas tahate, et ma pean täitma seda?”

„Miks mitte?”

„On parem, et te võtate endale puhkuse selleks ajaks, kuni mina siin olen. Olen kindel, et Issand aitab mul hakkama saada koosolekutega üksi. Kas olete seda jumalateenistuskorda täites saavutanud seda edu ja õnnistust, mida ootasite?”

„Ei, ei ole.”

„Miks te siis ei anna Issandale võimalust tegutseda vabalt oma koguduses tema tahte järgi?”

Anna paat temale! Võid alati usaldada tema isandlikkust. Ta kunagi ei tee vigu. Ta ei tekita kunagi piinlikkust. Ta on palju haritum ja peenetundelisem, kui keegi meist, ja mida tema sallib, selle peale võime põhjendatult öelda „jah ja aamen”. Jumala koguduses on palju liikmeid,

kes kohutavalt kardavad, et Jumal teeb neile mingi „tunga”. Oh neid enesepettuses olevaid vaesekesi!

Keegi noor naine tuli minu juurde ühes teises toredas kirikus, kus olin pidanud koosoleku ja ütles: „Koosolek ei olnud tegelikult nii halb, kui olin kartnud. Kuid minu isa on diakon ja ta ei usu pöördumisest kasu olevat.”

„Muidugi mitte, ma mõistan seda. Teie isa ja kurat on sama meelt.”

„Ahjaa, mida te sellega mõtlete?”

„Ka kurat ei usu pöördumisest tulevat kasu.”

Kuid kui Jeesus rippus ristil kahe röövli vahel, siis andis ta neile võimaluse pöörduda. Ta ütles Nikodemosele: „Kui sina ei sünni ülevalt, ei saa sa näha Jumala riiki.”

Las Issand korraldab sinu asju oma tahte järgi, kes oled sina temale juhiseid andma? On juba aeg midagi muuta sinu paadis ja ma pööran sinu tähelepanu sellele, et Issandal on õigus olla otsustaja oma koguduses.

Pane tähele neljandat

salmi: „Aga kui ta lõpetas kõnelemise, ütles ta Siimonale: „Sõua sügavale kohale ja laske oma võrgud vette loomuse katseks!”

Usun, et Issand tuleb täna meie juurde ja ütleb: „Teie olete paadis, kuid siin on vesi liiga madal; miks te ei sõua paati sügavamale?”

On palju inimesi, kes kuuluvad kogudusse, kuid kes vaevalt teavad, kas nad kuuluvad Issandale, kuna nad on läinud päästejões vaid nii kaugele, et vesi ulatub neile luupekseteni. Meie piirkonnas esineb neli klassi.

Esmalt need, kes on läinud nii sügavale, kellele vesi ulatub luupekseteni. Nad tulevad korra nädalas kirikusse. Üks lõunasöök nädalas on kõik, mida nad taluvad. Kuid teatrisse võivad nad minna nii sageli, kui selleks on võimalus. See on ju eri asi! Samuti nii paljudele pidudele ja bankettidele, kui iganes!

Siis on need, kes on vees põlvini. Mida see tähendab? Nad tulevad kirikusse kaks korda pühapäeval ja vahel ka palvekoosolekule nädala sees. Ka sellist imet juhtub. Siis on

need, kes on vees niuateni. Mida see on? See tähendab, et nende moraalne jõud on Kristus.

Lõpuks on neid, kes on vees kuni kaelani. Mida see tähendab? See tähendab armsaid vanemaid, kes elavad Issandas ja Issandaga. Nad tulevad millal iganes, kui ukseks on lahti. Nad hoiavad koguduse masinavärgi töötamas. Nad on jões kogu ole-musega ja neile paneb Jumal oma lootuse.

Sõua sügavale kohale! Kui tahad rahulduda kristlusest selle asemel, et seda üksnes taluda, siis mine sügavamale vette! Mine täielikult vette!

Olin kord ühel koosolekul Inglismaal. Sajad inimesed olid patuvaevas ja tulid palveruumi. Vajasime palju abilisi ja ütlesin ühele koguduse liikmest vennale:

„Tahame, et tulete meile appi palvetama hingede pärast.”

„Kuhu?”

„Suhtlema patuhädas olevatega ja nende eest palvetama.”

„Siin on proua see ja see. Püüdka teda kaasata. Mina ei

ole sellega harjunud.”

„Kui olete päästetud, siis minge ja harjutage ennast selle tööga.”

„Mina olen olnud selline, kes on veidi kõikunud sinna ja tänna.”

See on Jumala koguduse needus. See on selle takistus. See on kõikide ebaõnnestumiste põhjus. Tehku Issand meist kogusüdamelised kristlased! Ütlen ausalt, et miski vähem kui täispääste ei saa mind rahuldada. Pean olema kas see või teine. Mõned teist püüavad olla kas see või teine, nii maailma inimesed kui kristlased.

Ma ei imesta, et olete kohutavas olukorras – üks käsi rannal ja teine sirutatud üle Jumala armastuse ookeani. Las Jumal saada teile kõigeks! Saage tõelisteks kristlasteks ja te olete õnnistuseks nii endale kui naabritele.

Sõua sügavamale! Selleks on ka teine põhjus. Kui te soovite saada suuri kalu, siis peate sõudma paadi sügavamale. Suured kalad elavad sügavas vees.

Sõua sügavale kohale!

Homne päev pole võibolla enam sinu. Tundub, et öö saabub. Usun, et kui tuleksin taevasse ilma ainsagi hinge kalliskivita kroonis ja näeksin Moodyt, Whitefieldi, Wesleyt, Spurgeonit, Finneyt ja kõiki neid, kes on aidanud seda maailma saada selliseks, nagu see on – kui näeksin neid, nende ümber nende vaimulikud lapsed rõõmustamas ja laulmas „Moosese ja Talle laulu” – ja minul ei oleks ühtegi hinge kaasas, siis ma kardan, et kaotaksin mõistuse. Kas tunned, milline õnn ja rõõm on juhatada mõni hing Kristuse juurde?

Teie mehed, kellel on miljon dollarit või rohkem, mis väärtus on teie rahal, kui surm tuleb? Mis väärtus on sellel igavikus? Kuid kui sa juhatad väikese lapse Jeesuse juurde, siis sa särad igavesti taevas kui täht. Kui tahad, et seal üleval oleks keegi sind tervitamas pärlivärvade juurde jõudes, siis sõua oma paat sügavamale. Jumal aidaku Sind!

GIPSY SMITH

Üksnes kaktus

See juhtus ühel päeval Oslos. Ma pidin öhtul jutlustama, kuid mulle ei tundunud ükski tekst sobivat. Püüdsin rääkida Jumalale, kuid ta ei vastanud minule. Võtsin Piibli ja pöörasin selle lehti ning nägin mitmeid imelisi salme, mis kunagi olid olnud mulle elavad. Nüüd olid need surnud. Võtsin näputäie paremaid jutluse konspekte ja silmitsesin neid. Mulle tundus, nagu oleksin järanud kuivi õlgi.

Siis heitsin ennast pikali süngi, püüdes lõdvestuda ja kuulata alateadvusest lähtuvat häält. Kõik oli ometi vaikne ja hääletu.

Ainus, mis käis, oli kell, mille tiksumine viis mind lähemale sellele hetkele, kui pidin seisma kolme tuhande inimese ees, kellest mõned olid tulnud saamaks elavat sõnumit elavalt Jumalalt. Kuid tema, kes oleks pidanud vahendama sõnumit, oli surnud kui kivi. Ei suutnud olla isegi närvis.

Kuid siis tuli mõte: võibolla on Thorleifil mõttes midagi, mis võib süüdata.

Thorleif ja Randi olid kaks minu lähimat kaastöölist ja asusid sama elamu allkorrusel, mille teisel korrusel elasin mina.

Mõeldud tehtud. Tõusin ja läksin alakorrusele. Kuid kui avasin ukse ja astusin esikusse, oli Thorleif rääkimas telefoniga. Tema mõnedest sõnadest „nii” – „jahaa” – „või nii” – mida ta sai öelda, mõistsin, et traadi teises otsas oli väga jutukas isik.

Vähemalt temalt ei saaks esmaseks hädavajaduseks abi loota. Randist ei paistnud jälgegi.

Ometi jätkasin kõndimist, astusin üle põranda elutuppa ja asetusin akna juurde. Väljas mu silmad kohtusid pildiva, mis oli mitu korda mind varem elavdanud. Nüüd mu sisemus oli sama hall nagu ülakorrusel olevad jutluse konspektid.

Just siis tabas mu pilt kak-

tust, mis paiknes laual vas-
ema aknapoole ees.

Vaevalt on teisi taimi, millest ma vaimustun sama palju kui kaktustest, sest need kasvavad ja õitsevad seal, kus vaevalt midagi muud kasvada suudab.

Olin näinud aknal olevat kaktust ka varem. Olin vaimustatud selle tugevatest vartest ja täidlastest lehtedest. Nüüd näis see teistsugune. Varred olid kõhnad ja lehed õhukesed ning lahjad. Ma jõudsin juba mõelda:

„Kas sa oled haige? Kas mingi ussiline on sind kahjustanud? Või on laul, vestlused ja ärkamiskoosolekud võtnud Randi aja nii, et ta oli unustanud kaktust kasta?” Kuid suutsin vaid hetke nii mõelda. Siis märkasini paari toredat õit ühes haaras. Ja teises haaras oli koguni kolm õit, täiuslikud oma ilus. Mõned õied olid juba õitsenud ja ära kukkunud. Üks oli veel nupus.

Siis tuli minusse elu. Nägin, kuidas see kõrbetaim oli selle loodusseaduse ohver, mis oli kohustanud teda andma oma jõu, mahla ja pea-

aegu et elu, et luua imelisi õisi.

Mõtted siirdusid prohvet Jesaja 53. peatükki:

„Ei olnud tal kuju ega ilu, et teda vaadata, ega olnud tal välimust, et teda ihaldada. Ta oli... kelle pealt silmad ära pööratakse: ta oli põlatud ja me ei hoolinud temast.”

„Ent tõeliselt võttis ta enese peale meie haigused ja kandis meie valusid. Meie aga pidasime teda vigaseks, Jumalast nuhelduks ja vaevatuks. Ent teda haavati meie üleastumiste pärast, löödi meie süütegude tõttu. Karistus oli tema peal, et meil oleks rahu, ja tema vermete läbi on meile tervis tulnud.”

„Kui ta iseenese on andnud süüohvriks, saab ta näha tulevast sugu, ta elab kaua ja Issanda tahe teostub tema läbi.”

Minu meelt näris viimane lause: „Issanda tahe teostub tema läbi,” ja ma küsisin: miks ei ole Issanda tahtel olnud suuremat edu meie kaudu?

Mõtlesin veel mitmuses. Asetasin ennast ususõprade

hulka ja mõtlesin edasi:

„Ligi kakskümmend aastasada on kulunud sellest, kui Jeesus, Jumala poeg, andis oma elu surma meie päästeks. Ligi kakskümmend aastasada on kulunud sellest, kui ta laskis nelipühal tulekeeltel lõõmata sõprade kohal ja andis neile käsu minna kogu maailma tegema kõik rahvad tema õpilasteks.”

Siiski on maailm sama kauge, nagu see pole kunagi olnud. On miljoneid, kes ei ole Jeesusest isegi kuulnud. Paljud Jeesuse jüngrid ei ole kunagi ühtegi hinge võitnud Issandale.

Milles on põhjus?

Võibolla on üks põhjus selles, et Issanda tahe ei ole edenenud nendes jüngrites, kes on andnud endast selle pildi, et nad on jüngrid.

Me ei ole kartnud sõna ristist, verest, Pühast Vaimust ega elust. Kuid sageli oleme kartnud tões ja vaimus sirutada isekuse käsi ristile naelutamiseks. Oleme soovinnud võita igavest elu kaotamata oma elu.

Vahel oleme sellest tööst,

mida Kristus on meie eest teinud, otsinud kaitset selle töö vastu, mida ta tahaks teha meis. Oleme unustanud, et *„ta on surnud kõikide eest, et elavad ei elaks enam enestele, vaid temale, kes on nende eest surnud ja üles äratatud”* (2Kr 5:15).

Ma nägin, et kaktuse saatus peab saama minu saatuseks, sest Jeesuse teest peab saama minu tee.

Teadmata kuidas, oli mitmuse vorm minu mõtetest kadunud. Ei olnud enam küsimus meist, vaid minust. Siis tundus, et Issand ise hakkas mulle rääkima.

Palju kiiremini, kui suudan sellest jutustada, lendas mu mõte kirkuse maailma. Seal oli kord olend – isik – kes oli täiuslik oma puhtuses ja ilus. Täielik pühaduses ja kauniduses. Ta oli ainusündinud Poeg. Jumala kirkuse hiilgus ja tema olemuse kuju. Keerubid teenisid teda. Seeravid ülistasid teda. Ja lugematu inglikoor laulis talle kiitustlaulu.

Kuid selle täiusliku olendi võttis Isa Jumal ja andis tema kurja meelevaldas oleva maa-

ilma kätte.

Ta andis tema karmide käte vangistada ja julmade jalgade maha tallata.

Miks ta seda tegi?

Vastus kõlab:

„Sest nii on Jumal maailma armastanud, et ta oma ainusündinud poja on andnud...”

Isa armastas ja andis, ja Poeg armastas ja tuli. Ehkki nad mõlemad teadsid, mida ta selles maailmas kohtab, läks ta sinna.

Ta jättis oma kirkuse trooni ja sai esimeseks voodiks sõime. Mingist tallist evangelium ei räägi. Ta jättis taevase kodu ja asus elama raske töö tegija lihtsasse majja.

Kui aeg saabus, jättis ta ka selle kodu ja sai taevailindudest kodutumaks.

„Rebastel on urud ja taeva lindudel pesad, aga Inimese Pojal ei ole, kuhu ta oma pea võiks panna” (Mt 8:20).

Tema elul, kuulutusel ja imedel oli eesmärgiks otsida ja päästa need, kes olid kadunud.

Kuid sellega pole veel kõik.

Kui hetk oli käes, alistus ta vangistatavaks ja seotavaks. Ta andis oma pea kibuvitste torkida. Ta andis oma selja piitsahoopide purustada. Ta andis oma õlad karmi risti lõhkuda. Ja ta andis oma käed ja jalad naelte läbistada.

Ja siis, kui ta piitsutati ja haavatuna, alasti ja verisena rippus ristil, oli täiesti tõsi, mida Jeesus oli tema kohta ennustanud:

„Ei olnud tal kuju ega ilu, et teda vaadata, ega olnud tal välimust, et teda ihaldada. Ta oli... kelle pealt silmad ära pööratakse: ta oli põlatud ja me ei hoolinud temast.”

Kuid miks ta käis sellel teel? Miks Jeesus pidi kannatama ja surema?

Sellele küsimusele annab Piibel mitu vastust. Teoloogid annavad veel rohkem. Kuid siin rahuldume vaid ühe vastusega: Jeesus, Inimese Poeg, sai inimeseks ja elas inimesena inimeste hulgas, kannatas ja suri, tõusis surnuist ning saatis meile elu Püha Vaimu selles suures eesmärgis, et ta looks maailmakõiksuse peaaegu temast endast imelisema olendi.

Maailmakõiksuse imelisim olend Jeesuse Kristuse järel, kes see on?

Need ei ole Jumala trooni ümber olevad inglid. Sest nad on teenijad vaimud ja neist kunagi ei saa enammat.

Maailma kõiksuse imelisemad olendid ei ole maa peal olevad pühad sellisena, kui nad näivad täna. Sest neis on Jumal alles alustanud oma imelist tööd.

Kuid kord see töö saab valmis. Siis hiilgavad kõikide palged Issanda auhiilgust. Täielik puhtus paistab välja igast silmast. Iga mõte on püha. Iga sõna on püha. Kõik on püha, puhas ja täiuslik.

Siis koos oleval hulgal on suursugused nimed Talle mõrsja ja Talle naine.

Kuid ühelgi inglil ei saa olema seda nime.

Jumala tingimusteta armu kaudu loodan ka mina olla selles hulgas.

Kui ma laulan päästest
langeb iga tiivapaar.

Sest inglid pole iial kogenud,

minu rõõmu Kristuses.

Kuid ma aiman, et kui kord seisan seal ja esimest korda kogu ajaloo jooksul võin vaadata enese sisse ja olla täiesti rahuldatud, olen sise-miste silmadega näinud risti piirjooni, millel Jeesus andis kord oma elu, et mina võidaksin igavese, täismõõdulise kirkuse.

Võibolla näen veel muudki. Võibolla avaneb mulle sama nägemus, mille Johannes nägi Patmosel. (Ilm 5).

„Ja ma nägin trooni ja nelja olevuse ja vanemate keskel seismas Talle, kes oli otsekui tapetud...” Ja pühad laulsid uut laulu, mis kostus nii: *„Sina oled väärt võtma raamatu ning avama selle pitserid, sest sina olid tapetud ning sina oled olnud Jumalale oma verrega inimesi kõigist suguharudest ja keeltest ja rahvastest ja pagana-hõimudest...”*

See ei saa tähendada vähe-mat, kui et meie kirkuse maa-ilmas saame täiuslikumalt kui kunagi siin maa peal vaadata lepituse saladust. Sest selles saladuses on meie, sinu ja minu õndsuse alus.

Kõik see sai mulle elavaks,

kui vaatlesin ja igatsesin minu ees oleva kaktuse elu imet. Tundsini suurt vajadust endale hüüda:

„Frank Mangs, ära kunagi unusta, mida su pääste on maksnud Päästjale. Ära kunagi unusta, et sind on ostetud vabaks kõige kõrgema hinnaga: Jeesuse Kristuse elu ja verega. Sind on ostetud vabaks, et kuuluda täiesti temale.

Nüüd mulle tundus, et Jeesus ise seisis minu ees. Ta vaatas mind silmadega, mida ei saa kirjeldada ja ta rääkis mulle:

„Kõik see, mida mõtled, on tõde. Mina andsin oma vaimu surma, et sina saaksid igavese elu. Ma võitsin surma, et minu ülestõusmises tegutsenud väe kaudu saaksin võita ka sinus. Nüüd on mul vaid üks ootus: et sina annaksid ennast minule nii terviklikult, et ma nii sinus kui sinu kaudu võin ilmutada, milline ma olen.

Selle nägemuse ja nende sõnade mõjutusel võisin vaid vastata:

Oh võta sellisena,
oh võta sellisena.

Sa, Jeesus, surid mu eest,
siis võta sellisena!

Ma poleks olnud normaalne inimene, kui poleks sel hetkel võinud anda ka teist vastust.

Ma ei kuulnud üksnes Jeesust rääkivat, vaid kuulsin sisemusest häält, mis oli nõrk nagu sosin ja tugev nagu appihüüd:

„Kuule Päästja kutset! Anna ennast temale nii terviklikult ja nii tingimusteta, et mina saan vabalt sinus elada seda elu, mida minu Päästja tahab mind elavat. Tahan olla vaba. Tahan kasvada. Tahan küpseda selle maailma jaoks, kuhu olen teekonnal.

Nii sosistas minus olev igaviku laps, ja minu uuestisündinud vaim hüüdis üleskutse.

Ma ei saanud seda häält vaigistada. Kui oleksin seda teinud, oleks see tähendanud, et oleksin pigistanud surnuks parima, mis minus oli.

Selle asemel tundus mulle, et oleksin pidanud ausalt andeks paluma sellelt igavi-

kulapselt, kes oli minu sees. Sest rohkem kui korra olin kuulnud seda last nutmas ja kurvastamas nii last kui Püha Vaimu, kes oli teinud selle lapse elavaks.

Kuid veel kellegi poolt kuulsin appihüüdu sellel hetkel. Kuulsin seda maailmast, kes eksles pimeduses ja otsis asjata valgust. Inimesed, kes oma südame sügavusest igatsevad seda rikkust, mida vaid Jumal võib anda, saada-vad appihüüde. Neil on nälg, kuigi nad kõnnivad kaugel Jumalast – võibolla salgavad isegi tema olemasolu. Mulle meenus ühe laulu salm.

Pattudesse langenu varjatud tunded

üksnes Isa armastus äratab.

Kui sõna lembe, puudutav, hellim,

ka murdunud keel saab helisema.

Mõningaid neist inimestest kohtan rohkem kui tunni pärast Calmeyergateni misjonimajas. Ma teadsin, et nad ei naudi ilukõnelemist ega kõne-

kunsti. Nad ei tule saama mõneks tunniks vaheldust muidu süngesse ellu. Nad ei tule anduma usuliste tunnete meelevalda.

Nad tulevad saama seda, mis aitab neil näha Issanda kirkust argise halluse keskel. Nad tulevad saama elavat sõnumit elavalt Jumalalt. Nad tulevad osa saama jumaliku maailma jõududest sellisel viisil, et neist saavad uued inimesed, vabad inimesed, terved inimesed, Jumala inimesed.

Ma kuulsin oma südant palvetamas:

„Ärgu sattugu minu pärast häbisse need, kes ootavad sind, Issand, Issand Sebaot” (Ps 69:7).

Nüüd oli hääl esikus vaikinud. Thorleif ja Randi olid valmis eestpalves andma minule seda abi, mida saama olin tulnud. Tõsi, see tuli aimduse võrra liiga hilja, sest Issand oli jõudnud enne sõpru. Ja on ehk asjatu öelda, et meil oli sel öhtul elav koosolek.

FRANK MANGS

Mida räägid oma maale

Jagan kõigepealt oma südame mõtet, millises ajas ja prohvetlikus hetkes me praegu paikneme. Aastal 2017 täitub Soome riigil sada aastat. Oleme olnud väike aktiivne rahvas ja meil on mitmeid olulisi jumalikke omadusi nagu vastupidavus. Oleme löönud Koljati maha nagu Taavet. Oleme koos rahvana palvetanud raskuste saabudes. Meie rahvuslikus identiteedis on palju väärtuslikku. Meie eel ajaloo on lahkunud sugupõlv, kes palvetas selleks, et võiksime olla täna selles kohas.

Samuti täitub aastal 2017 500 aastat usupuhastusest, sellest äratusliikumisest, mis algas Eruroopas Jumala sõna autoriteedile toetudes. Täna usume, et saame päästetud üksnes usust, mille avastajaks oli Martin Luther ja me maitseme täna usupuhastuse vilju.

Mitte üksnes numbrite pärast, aga ma kogen vaimus, et Jumal on andnud meile sellise erilise ajahetke, kairos-

hetke. Siis see, mis on taevas, paigutub samale joonele sellega, mis on maa peal. See, mida Jumal on rääkinud, saab nähtavaks maa peal.

Mõni kuu tagasi olin ülistushetkes. Jumal andis mulle nägemuse, mida ma tahan teiega jagada. See, mida ma näen Soome rahva ees, on suur ärkamise vihmapiiv. Seda on kaua prohveteeritud, kuid nüüd on see käes. Selles nägemuses olin Jumala ees nagu künnisel. Olin värava kohal ja nägin selle künniselt kahes suunas.

Ühelt poolt nägin kogudusena läbitud teekonda Soomes ja Euroopas, läbi elatud Jumala ärkamisi ja liikumist. Siin-seal oli näha vilja, kuid üldiselt oli olnud üsna kuiv. Aga selle värava teisel poolel oli näha täiesti teistsugune pilt. Ma tajusin, millisena näeb Jumal meie olukorda. Seal polnud näha midagi muud kui suurt vihmasadu, nii nagu oleksin seisnud kose all. Me oleme astumas sellisesse vihmaperioodi.

Me ei ole need, kes jäävad vaid vaatama, et oh kui tore aeg on tulemas. Me ei jää ootama, et kas Sina, Jumal, juba teed seda. Tundes Jumalat, me teame, et ta teeb seda meiega koos ja meie kaudu. Jumalale meelepärane ootus tähendab, et ka meie teeme midagi selle heaks.

Tuntud piiblitekst 2. Aja 7 annab meile kaks esimest võtit tänaseks õhtuks: „... *ja kui siis minu rahvas, kellele on pandud minu nimi, alandab ennast ja nad palvetavad ja otsivad minu palet ning pöörduvad oma kurjadelt teedelt, siis ma kuulen taevast ja annan andeks nende patu ning säästan nende maa.*”

Üks võti on meelearandus ja teine palve. Tahan sind julgustada selleks, mis toimub suuremal tasandil sinu peres ja isiklikult sinu elus. Aastal 2015 kandis TV 7 üle Soome vaimulike juhtide palvet, kui paluti nelipüha päeval andeks Pühalt Vaimult seda, et me oleme jätnud ta kogudusest välja.

Me oleme temast rääkinud, kuid pole andnud talle vaba-

dust. Oleme mõelnud, et ta on Kolmainsuse kolmas isik, et Jeesus läks taevasse ja läkitas Püha Vaimu maa peale.

„Sa oled meie keskel, aga me pole lubanud sul tegutseda nii nagu sina soovid.” Siis me ütlesime: „Tule, Püha Vaim, ja too imed ja tunnus-tähed tagasi koguduse keskele.”

Sain mõni nädal tagasi teada, et meist täiesti sõltumatult Hollandis, teisel pool Euroopat, toimus samal kuus, mais 2015, vaimulike juhtide kogunemine, kes tegid samalaadse meelearanduste, sest ajaloos oli ka nende kogudus teinud otsuse sulgeda võimalus Püha Vaimu tegevuseks koguduses.

Kui Püha Vaim on äratamas kogu mandrit, tulevad kasutusele need kaks võtit: palve ja meelearandus. Kui rõõmustav on meelt parandada. See ei ole tingimata pisarad, kui karistatakse ennast, et oleme olnud pahad. Minu tõlgendus meelearandusest on pöördumine paremasse suunda. See on näha Jeestust ja tema tõelisust ning pöörduda ära millestki

tema poole.

Teine tunnusmärk on, et palvetatakse kõikjal Euroopas. Tänu TV 7-le on Soomes esinenud palve- ja paastuliikumist. See on üks nähtav närvikanal, mille kaudu on inimesed saanud üleskutse: nüüd palvetama ja paastuma. See on tee, mille kaudu Jumal kujundab oma rahvast asetuma sellele kohale, kuhu oleme mõeldud. Toon teile häid uudiseid, et head märgid on juba kohal.

Kuid vajatakse veel kahte võtit, et terve maa, linnad või perekonnad muutuvad. Kolmas võti on kuulutada evangeeliumi. Jumal äratas meie südame, et me ei vaata evangeeliumile enam hoolimatult.

Olin mõelnud, et evangeelium on kuulda head sõnumit Jeesusest. Ma võtsin selle vastu ja arvasin, et olen seda peamist mõistnud ja et lähen nüüd sügavamale, kasvan ja saan uusi ilmutusi. Aastate jooksul on Jumal mind toonud tagasi selle juurde, et pole mingit suuremat ilmutust Jumalast, tema tahtest ega Vaimu tõelisusest.

Evangeelium on suurim ilmutus Jumalast, sest evangeeliumis on vägi.

Vägi on selles lihtsas sõnumis, et Jumal ei jäänud altari-maalile ega taevakirkusesse, vaid tuli otsima meid, et võita meid tagasi endale. Ta maksis hinna meie eest, mida meie pidanuks maksma oma pattude eest, et saada meid tagasi oma armastavasse sülle. Selles sõnumis on kõik. Me ei saa muutuda nii küpseks, et seda kõrvale jätta.

Usun, et me oleme ajas, kus see ei toimu enam vaid sõnades, nii nagu ei toimunud see ka Apostlite tegude päevil ainult sõnadega. Evangeelium on Jumala vägi.

Minu eestpalvekogemuses mais 2015 puudutas Jumal mind nii tugevalt, et kui ma kusagil kaks päeva hiljem sõitsin autoga ja palvetasin lisa, tuli minu paremasse jalapöida tugev valu. Mõtlesin, et see on mu pedaalijala viga. Mul on pikad juhtmed ja ma ei mõistnud kohe, et Jumal tahtis mulle sellega midagi rääkida. Lõpuks mõistsin tunnetuse sõna: „Sa kohtud pangas ametnikuga, kelle

paremas jalapöias on valu.” See oli vaid õrn mõte ja ma oleksin võinud selle unustada.

Mul polnud teist võimalust seda kontrollida, kas see on Jumalast, kui sellega midagi teha. Kui see on Jumala sõna kohane, siis tuleb astuda samme, et seda täita. Ma läksin pankka ja mu pilk peatus kohe ühel naisel. Seal on mitu teenindajat, kuid minu järjekorranumber 222 suunas mind just selle naise juurde.

Ta paistis välja ilus noor naine, kellel ei tundunud olevat mingit valu. Kui me tegime pangatoiminguid, pöördusin ma tema poole, et see võib näida lausa hulluna, kuid kas tema parema jala pöias pole valu. Noor naine vastas jaatavalt. Siis ma küsisin, kas ta võib anda oma käe. Ma panin oma käe üle teeninduslaua, võtsin tema käe ja ütlesin: „Jumal armastab sind nii palju ja nüüd käsin Jeesuse nime sellel valul lahkuda.”

Siis rääkisin veel talle, kui armastav on Jumal, et ta rääkis mulle sellest siis, kui ma sõitsin Kehä III-l. Ta kuulas sõnagi lausumata. Ma

andsin talle oma telefoni- numbri, et kui tal on selle jalaga mingi muutus, siis võib ta mulle helistada.

Oli möödunud kaks kuni kolm kuud ja midagi polnud kuulda. Ma olin juba veidi segaduses, sest see paistis nii suurepärane võimalus, kas ta siis tõesti ei tervenenu? Siis aga võtab minuga ühendust meie ühine tuttav, kes tundis teda ja mind, ja kes rääkis, et just siis, kui ma olin võtnud tema käe, oli Jeesus täielikult tervendanud tema pahkluu. Halleluuja, see on Jeesus. Evangeeliumis on vägi.

See naine on nüüd uskliku töökaaslase kaudu otsinud kogudust. See oli tema esimene ime ja muutis tema suhte Jumalaga. Isa otsib südameid, kelle kaudu näidata, et ta on tõeline. Ta otsib neid, kes on valmis koos temaga tegema neid imetähti ja selleks kõlbab isegi väike Karjala tüdruk. Kui mina kõlban, siis kõlbad ka sina. Selles saavad kõik osaleda. Evangeeliumis on vägi!

Meie kogudust oli külastamas üks moslemist pagulane, kes käis meie kogu-

duses tunnistava moslemina. Me kallistasime neid perekonnana ja ta osales koosolekutel, kuulates pealt valjuhääldiga lauas. Ta käis meie koosolekutel ja ramadani ajal ta paastus. Terve aasta me käisime koos. Me püüdsime talle jagada Jeesusest, kuid ta ütles viisakalt: „Ei, tänan.”

Lõpuks käis ta koos minu mehega tänaval evangeliseerimas. Ta oli seal koos abikaasaga jagamas roose ja vaatamas, kuidas jagatakse häid sõnumeid. Ta oli sellest sündmusest väga puudutatud. Möödus nädal ja siis palvekoosolekul andis ta oma elu Jeesusele. Lühikese aja pärast pidi ta kodumaale tagasi minema...

Me peame evangeeliumit esitama, et esile tuua valgust, mis meis on. Ükski ei saa uskuda, kui keegi ei räägi. Üks ärkamise tähtsamatest märkidest on see, et me hakkame liikuma igaüks oma paikkonnas.

Aga ei piisa sellest, et läheme üksikisikutena kuulutama, vajatakse veel neljandat võtit, mida Jeesus enne surma palvetas: see on

üksõlemine, osadus ja üks süda koguduste ja usklikte vahel. Jeesus palvetas Jh 17-s peatükis palve, kus ta räägib oma Isaga salajases palves, ja me pääseme selle vestluse tunnistajateks.

Loe uuesti, et kuulda, kuidas Jeesus palvetab Jh 17:21: „... et kõik oleksid üks, nii nagu sina, Isa, minus ja mina sinus, et nemadki oleksid meis, et maailm usuks, et sina oled minu läkitanud.” Et maailm tegelikult usuks, peame me saama üheks.

Keegi brasiillane, kes on näinud tervete linnade muutumist, rääkis evangeeliumi ja ärkamise väest. Ta ütles, et igaüks meist peab oma valgust laskma paista ja jagama suurepärasest sõnumist Jeesusest. On oluline, et kogudused leiavad ühenduse ja üksõlemise. See on nii väeline, et vaenlane kardab seda. Ta lausa väriseb, kui tajub, et usklikud on üheskoos.

Võin rääkida ühe näite Vantaalt, mille kuulsin ühelt kohalikult juhilt kellestki tõsiusklikust naisest, kelle ülesanne oli enne usku tule-

mist needa usklike osadust Vantaal. Vaenlane mobiiliseerib oma väed, et needa usklike osadust.

Siis ta tuli usku ja samal ajal ühendus koguduste vahel on hakanud kasvama. On esinenud elumärke palveosaduse suunas. Ma ei rõhuta sellega, kui tugev on vaenlane, sest ta ei ole tugev. Siin stuudios on palju valgusallikaid, kuid oleks vaja vaid ühte, et pimedust võita. Selleks pole isegi vaja jõudu kasutada. Kui valgus süttib, taganeb pimedus iseenesest.

Ainus koht, milles vaja-takse jõurakendust, on küsimus, kas valgus saab paista? Kas valguse lapsed tulevad oma õigele kohale? Kas me oleme kohal, et valitseks valgus, mitte pimedus?

Kui keegi meist tõuseb müüriprakku õnnistama linna ja koguduste ühendust, on üks müüriaugus seisev inimene tugevam kui tuhat needjat. See on vägi, kuna meis on Püha Vaim, kes äratas Jeesuse surnuist. See ülestõusmise vägi on meie sõnades.

Ainus probleem on siis, kui meid pole kohal, siis valitseb pimedus. See ei hakka küsima, kas siin tohib olla. Ta tuleb. Kuid kohe, kui valguse väed astuvad oma kohale, põgenevad teised viies suunas. Me vajame pühendumist. Vaenlane on püüdnud Soomes rebida ja kahjustada kristlaste ühendust.

Usun, et meil on aeg otsida, mis meile on ühine. Ühine on Jumala sõnas ilmutatud Päästja kui ainus päästetee Jumala tundmisele. Kõigiga, kes on samal arvamusel, et Jeesus on lihaks saanud Jumal, on meil ühine alus. Seejärel kõik muu on marginaalne. Ma kutsun kõiki ehitama sildu ja austama teisi õdesid ja vendi. Me oleme üks perekond. Jumal vaatab Soome kogudust, mitte 500 erinevat kogudust.

Ilmutuse raamatus räägitakse kohaliku linna nimestest kogudustest. Ta vaatab ühe piirkonna usklikke kui kogudusi, kui perekondi. Igaüks vajab perekonda. Perekondade vahele on tähtis ehitada sildu, milleks on praegu aeg.

Usun, et meil on käes ärkamise esmaviljad. Meie maa õhkkonnas on ärkamise ootus. Meie peame selle peale ütlema jah ja aamen, tänama Jumalat ja minema edasi, mitte needma ja ütlema, et see vili ei ole veel selline, nagu see peaks olema.

Ka õunaviss on õun, kuigi ta pole veel lõpuni küpsenud. Võibolla oleme oma arengus veel õunavissi faasis, aga ütleme tänu Jumalale. Vili on küpsemas ja omandamas rahvuslikku haaret.

Oleme nagu Joosua ja Kaaleb. Kümme tegelast ütlesid, et need on kohutavad

hiiglased ja arvasid, et nende ootus on hävingule määratud, kuigi Jumal oli öelnud: see maa on töötatud teile. Nad nägid üksnes hiiglasid. Kas me oleme nagu Joosua ja Kaaleb, kes nägid suuri viinamarju ja et need hiiglased on neile paras maiuspala?

Soome on ärkamisele kõlblik maa. Soomlased on näljased. Soomes elavad rahvused soovivad vastu võtta Jumala tõelisuse.

Kas räägime sama Eesti-maale (T.)?

ANNAMARI BRANDÃO

Jumala sõnast

Piibel on Jumala süda!!!

Piibel on kõikide raamatute Raamat. See on käsiraamat eluks. Jumal räägib sulle selle kaudu. Pane seda tähele!

Kui sa hangid endale uut seadet, siis selle valmistaja teab, kuidas ta selle on koostanud, ta tunneb selle materjali ja struktuuri. Ta

teab, kuidas seda kasutada.

Uue instrumendi puhul võtad sa esmalt kasutusjuhendi ja loed seda hoolikalt, et teada seadme võimalusi ja saada oskused seadme kasutamiseks. Sa õpid, kuidas sellest instrumendist maksimumi kätte saada. Siis see teenib sind hästi ja on sulle rõõmuks.

Kui sa juhendit ei loe ja püüad ise kõike avastada, siis võibolla oskad sa vaid seadet tööle panna ja selle mõnda funktsiooni kasutada.

On tõde, et Jumal on sind loonud. Ta teab su minevikku ja tulevikku, Ta teab, kui kaua Sa siin elad, Ta teab, mida Sa vajad. Kõik on Sinu jaoks planeeritud ja ette valmistatud. Sina ise ei tea seda, kuid Jumal tunneb sind.

Et sina ennast tundma õpiksid, pead lugema Jumala käsiraamatut inimestest – Piiblit. Pole tähtis, mis soost või rassist või kui haritud Sa oled.

Nii palju rikkaid, tarku ja kõrgeist soost valitsejaid ei tunne iseennast ja kannatavad meiega samaväärselt. Nad tunnevad ennast hüljatu ja hirmutatuna ning surevad nagu teisedki.

Me peame teadma, kes me oleme Jumalas ja kes on Jumal meie sees.

Miks oleme siia loodud, mis on meie elu eesmärk? Meie identiteet on ülioluline: kes me oleme, mis on meie õigused?

Teadmata seda me lihtsalt sureme ilma eesmärgita kurbuses, hüljatuses ja hirmus. Jumala plaan on, et tunneksime tõde. Tõde on kirjutatud vaid selles raamatus, Piiblis.

Mis on tõde? Tõde on Jumal. Tõde on Jeesus. Te tunnetate tõde, ja tõde vabastab teid. Mitte ravim ei vabasta teid. Paljud üritavad lahendada oma probleeme ravimitega, tööga, rahaga või haridusega.

Aga karjet inimese sees ei saa vaigistada kuidagi teisiti. Inimene on loodud selleks, et olla ühendatud oma Loojaga. Jumal on loonud meid Tema näoliseks, et oleksime nagu Tema, mõtleksime, tegutsiksime ja looksime nii nagu Tema.

Pattulangemise tõttu langes inimene ära Jumala auhiilgusest. Toimus lahusus Temast. Langenud loomus on meid hävitanud.

Jeesus ütles Isale: „Mina lähen ja päästan nad!“

Isa armastab maailma ja saatis Poja, et igaüks, kes usub Temasse, saab päästetud. Isa, ajendatud

armastusest, saatis oma Poja Jeesuse.

Jeesusel ei ole langenud loomust, Temas on Isa DNA. Ta tuli siia maailma ja näitas, milline on Isa Kuningriik ja mis oli Tema tuleku eesmärk. Ta tahtis võtta su valu, häbi, patu – kõige selle, mis meid rõhus. Ta kõrvaldas selle!

Kolgata ristil lubas Ta sinul ja minul ennast surmata. Ta suri, et meie võiksime elada. Ta ainult ei kandnud pattu, vaid **sai täielikult patuks**.

Ta võttis minu needuse ja surma, minu patu, haiguse, häbi, kõik negatiivse. Mis mulle jäi? Elu ja õnnistus. **Ma olen vaba!!!**

Saatana eesmärk on ainult tappa. Isegi kui sa teeniksid teda, ta vihkaks sind. Ta on su igavene vaenlane. **Aga Jeesus võitis ta ära.**

Kirjas roomlastele on sõnum. Nüüd ei ole siis mingit hukkamõistu neile, kes on Kristuses Jeesuses ja kõik tuleb kasuks neile, kes Jumalat armastavad.

Meie loomuses elas patt, kuid Jeesus võttis kinni selle **juurest ja tõmbas selle välja**. Enne kui Ta elu andis,

ütles Ta: **see on lõpetatud. Igaüks, kes usub Temasse, saab õiguse olla Jumala laps.**

„Aga kõigile, kes tema vastu võtsid, andis ta meelevalla saada Jumala lasteks” (Jh 1:12).

Usu Jeesusesse ja võta Ta vastu mitte mõistusega, vaid südamesse. Ta tuleb ja muudab sinu DNA. Sinust saab uus loodu, sind istutakse tagasi Eedeni aeda. Aadam ja Eeva aeti välja Eedenist. Keerubid tulid tulega ja aed suleti. Moosese Seadus ei saanud seda avada.

Siis tuli Jeesus ja ütles: **mina olen uks, minu kaudu saate siseneda!**

2Ko 5:17: *„Niisiis, kui keegi on Kristuses, siis ta on uus loodu, vana on möödunud, vaata, uus on sündinud.”*

Temal on Adonai kromosoomid, tema DNA. Uussünnis saame tagasi koju, see on Jumalasse jõudmine.

Kl 1:13: *„... kes meid on kiskunud välja pimeduse meelevallast ja asetanud*

oma armsa Poja kuningriiki.” See on üleloomulik, silmapilkne muutus - **sa oled asetatud Jumala kuningriiki.**

„... kelle seas ka meie kõik varem käisime oma lihalikes himudes, tehes liha ja mõtete tahtmist mööda, ning me olime loomu poolest viha lapsed nagu teisedki. Aga Jumal, kes on rikas halastuselt, on meid koos Kristusega teinud elavaks oma suure armastuse pärast, millega ta meid on armastanud, kuigi me olime surnud üleastumistes - armu läbi te olete päästetud! ning on meid koos temaga üles äratanud ja asetanud taevasesse olukorda Kristuses Jeesuses” (Ef 2:3-6).

Vees ristimise kaudu maeetakse meid maha koos Kristusega ja äratatakse üles uuele elule. Me oleme nüüd Kristuse Ihu. Jumala Vaim elab meis, et võiksime kanda Tema lootust, rõõmu, imesid ja tunnustähti selle maailma jaoks.

Isa tegi meid pärijateks. Surres jätame automaatselt oma varanduse lastele. Kui riided saavad vanaks, jätame

need lihtsalt maha. Nii saame endale ka uue ihu, kui jätame maha kõik vana.

Isa ütles: „Otsige esmalt Jumala riiki.” Mitte raha, meest, naist või autot!

Ilma usuta ei saa me olla Temale meelepärased. Kui sa ei usu, kaotad oma kasu, õnnistuse. Kui usaldad Teda, saad sellest kasu. Sinu tegelik Isa on su Jumal. Ta on olnud sinuga kogu aeg. Me kõik oleme millegagi hakkama saanud. Kui Jumalat poleks kohal olnud, oleksime juba surnud. Aga Ta oli meie kõrval ja päästis meid.

Sa oled Jumala soosik, tema lemmiklaps. Su nimi on **kristlane**. Sa ei ole baptist, metodist, luterlane või ortodoks. **Sa oled taevast. See pärast on sul kõrgeim nimi – kristlane, Kristuse oma.**

Kui Iisrael oli Egiptuses, siis vaarao survestas ja piinas neid. Ta kartis iisraellasi. Vaarao on saatana sümbol ja Egiptus selle maailma kujund. Aga Jumal oli seal. Ta on lubanud – **ma ei jäta sind**

kunagi maha. Isegi kui surm peaks tulema, isegi kui saatan teeks kõik su hävitamiseks.

Jumal rääkis Moosesele: „Mooses, Ma läkitan sinu. Sa lähed Mu rahvast vabastama. Ma olen kuulnud nende nuttu ja näinud nende probleeme.“

Mu vend ja õde – Jumal on näinud su nuttu, muret, kibe-dust, raskusi.

Kui Mooses küsis: „Kui nad küsivad, kes mind saadab?“

Jumal vastas: „Ütle neile, **Mina olen.** Ma olen Ter-vendaja, Vabastaja, Õigsus, Pühadus, Varustaja, Rahu-vürst. Ma olen Jumal, nende Karjane, kõik kõiges, vajaduste vastus. Ehk: Ma olen see, kes Ma olen.

Kõik mida inimesed täna vajavad, on Jumalas. Temal on kõik, mida igatseme. Kui võtame vastu Jeesuse Kristuse, oleme vastu võtnud Jumala kuningriigi. Ta on saanud vastuseks meile, Ta on meie Eluallikaks.

Me oleme saanud mee-levalla. See ei ole vägi ainult jutlustada, vaid and kõikidele Jumala lastele. Matteuse kümnendas peatükis annab

Jeesus oma jüngritele meelevalla. Meid on loodud olema valitsejad. Jumal ütles: „Valitsege maa peal, looduse, saatana ja kõige negatiivse üle.“

Sa oled saanud Jumala sar-naseks. Kui Tema on Kunin-gate Kuningas, oleme ka meie Kuninga lapsed, kui Tema on Isandate Isand, oleme ka meie Isanda sulased.

Mida teevad kuningad? Nad ütlevad asju välja, kuninga sõna on seaduseks. Meie peame ütlema välja Jumala sõna, sest neis on vägi.

Ära pea läbirääkimisi hai-gusega, vaid võta meelevald selle üle. Sa oled tänapäeva jünger Jeesusele. Pastori autasu on suur, et ta kuulis Jumala häält ja kutsus teid Jeesuse juurde. Mitte enda, vaid Kristuse juurde, et te kuuleksite Tema häält.

Räägi enese kohta seda, mida taevas ütleb sinu kohta. Ära ütle seda, mida saatan, haigused või inimesed sinu kohta ütlevad. Räägi enda kohta Jumala sõnu.

Sul on vaimulik limusiin ja see limusiin on su usk. Kui sa

usud evangeeliumi head uudist, siis Jumal ütleb sulle, et **kõik on võimalik sellele, kes usub.**

Kas sa usud, et sulle on kõik võimalik? See ei tule väe ega võimu läbi, vaid Jumala Vaimu läbi.

Sinu usk on ühendus Jumalaga. Sinu süda ühineb temaga. Kui Ta ütleb, et sa oled vaba, siis nii ütlegi: ma olen vaba. Mind ei huvita, mida inimesed või maailm ütleb.

Kui Jumal ütleb – sa oled rikas – siis ma ütlen, jah ma olen. Kui sa ütled seda, mida Jumal tahab öelda, siis sünnib see.

Teie olete Jumala omand-rahvas, Ta omab teid. Tunded ütlevad – mul ei ole, ma ei saa. Mida aga sina ütled, see manifesteerub!!!

Sul on usk. Aga tea, et on olemas nii hävitav kui ka ülesehitav usk. Siin on inimese enda valik. Kõik usuvad millessegi.

Kui sa ei tunne Jeesust, siis käib saatana su ümber, hirmu-

tab ja valetab. Ta on valede isa. Ta käib ja kontrollib sind. Piibel ütleb: seisa vastu kuradile!

Saatan hakkab sind testima. Ta puudutab sind vaikselt ja sosistab: „Sa oled haige pealaest jalataldadeni.“ Ta hakkab sulle sisendama oma haigusi ja rüvedusi. Kuid sina ütle: „Kes mind siin puudutab, kao ära! Tervendaja on minu sees!”

Sa ühendad iseennast selle üleloomuliku väega. Kui ka arst ütleb, sul on vähk, siis seisa vastu. Sõna, mis tuleb Jumala suust, on elu ja tõde. Probleem on siis, kui me ei tea tõde.

Miski ei ole liiga suur Jumalale, miski pole võimatu meie Jumala jaoks. Ta saab praegu muuta sinu elu. Sa ei tunne Teda võib olla nii hästi, aga Tema tunneb.

Sinu usk on võti. Saatana ei ole väge. Jeesus ei andnud meelevalda temale, vaid oma lastele.

Ütle: niikaua kui mina elan, ei müüda minu rahvast antikristusele, moslemitele ega New Age'le. Minu rahvas kuulub Jumalale! Te peate

seda kuulutama, seda deklareerima.

Miks moslemid karjuvad nii kõvasti? Sest sõnades on vägi. Nad kehtestavad vaimseid asju. Räägi TÕDE. Keelel on vägi.

Jumal on tulnud, et anda sulle elu. Ta ei taha, et

lõpetaksime põrgus. Ava oma süda Temale!

„Kui sina tunnistad avalikult Minu nime, tunnistan mina sinu nime taeva ja maa ees, kui sina salgad Mind avalikult, salgan Mina sind.”

ABEBA RUSSOM

Abeba tunnistus

Kunagi uskusin kõike, mida saatan ütles. Ta sisendas mulle: sul on migreen. Ma ei julgenud päikese kätte minna. Õppisin meditsiini ja kogesin oma ihus neid haigusi: maohaavad, maks, reuma, krooniline migreen - kõik oli haige mu ihus. Ma avasin ennast saatana valedetele. Kui sain teada tõe Jumalast, muutus kõik.

Jumala lapsed ei tohi elada tunnete ega selle järgi, mida nad näevad, vaid usus Jeesusesse.

Usk peab iga päev kasvama. Sa pead liikuma aust ausse ja väest väesse.

Olin uudishimulik ja hakkasin uurima Piiblit. Kes on

mu haiguste taga? Ma ei teadnud siis saatana kui hävitajat, tapjat, mõrtsukat.

Siis aga lugesin, et Jeesus on tulnud tooma elu ja kõike ülirohkesti. Lugesin ja ütlesin: „Jeesus ma usun, aga aita mul uskuda.” Mul ei ole täna enam ühtegi haigust.

Olin teenistuses, kui saatan ütles, et mul on vähk. Mu rind läks kõvaks nagu kivi, mul oli talumatut valu. Pidin minema USA-sse kogudustesse, kuid valud kasvasid.

Arst ütles: „Sa oled väga haige. Sul on rinnavähk viimases staadiumis. Mine kohe haiglasse.”

Ma hakkasin naerma. Mul

oli valus, kuid ma naersin.

Arst oli segaduses. Ta arvas, et ma ei ole ainult rinnast haige, vaid ka peast. Kuid Püha Vaim naeris minu sees.

Arst vihastas. „Me saadame su haiglasse, ilmselt vajad ka psühhiaatrit.”

Vastasin: „Ülehomme lähen USA-sse.”

Mida rohkem arst survestas, seda enam seisin mina vastu.

Mees hakkas mind lohutama – kõik on hästi, me

läheme haiglasse. Istunud autosse, keeraski ta haigla poole.

Nõudsin õelt oma haiguslugu. Ooteruumis oli palju rahvast. Kui võtsin oma paberid, tõstsin need üles ja ütlesin kõva häälega: „Mu arst ütles, et olen haige, kuid Taevane Arst ütles, et ma olen terve. Ma ei tule siia enam kunagi tagasi.”

Pärast 24 tunni möödumist olin puhas. Sellest ajast peale reisin palju maailmas ja Isa tervendab inimesi.

Julgustus Eestimaale

Kogudus, teie olete selle rahva lootus!

Jumal ütles: **Eesti, Eesti, Eesti! Teie aeg on tulnud, aeg Jumala külastuseks.**

Jesaja 60. peatükis on sõnum teie rahvale. Pimedus katab rahvaid, aga Eestimaa koguduse üle on Jumala valgus. Te olete kaua maganud, kuid nüüd on aeg ärkata ja särada pimeduses.

Jumal saab tegema vägevaid tegusid selle rahva seas.

Kõik denominatsioonid saavad üheks. Rahvad maailmas tunnevad Mind ja teid selle armastuse tõttu.

Religiooni Jeeriko müürid langevad! Te kutsute üksteist, te avate oma ruumid õdedele-vendadele. Te raputatate maha kogu selle koorma. See algab sinust, sinu kodust. Kodu on sinu Jeruusalemm.

Te lähete rahvaste juurde. Te lähete skandinaavlaste juurde. Te lähete Venemaale.

Te süütate tule, kus iganes te olete.

Jeesus Kristus tuleb varsti. Taevane vihm langeb selle rahva peale. Laiendage oma telginööre. Kutsuge inimesi oma palve läbi lõunast põhja ja idast läände.

Ära vähenda ennast, ära ütle, et oled väike. Jeesus sinu sees on suur. Ta on võimeline tegema imesid ja tunnustähti. Usu tõesse, sest tõde teeb sind vabaks.

Riina Aasa nägemused

Nägin eelmisel nädalal (03.2017.T) kolm selget nägemust: esimeses näitas Isand meile, et kogu Eesti on sattunud Iisebeli võimusesse. Nägin Eesti kaarti, mis oli tihedalt täis otsekui valimisjaoskonna registreerimislaudu, iga laua taga istus töötaja, kes palehigis rahvast registrisse kandis. Mulle näidati, et neid on seal järjekordades tuhandeid! Ja sõna, mis mulle öeldi, oli "Iisebeli lõikustöölised".

Sain aru, et samal ajal kui suurem osa kogudusest tegeleb ei-tea-millega, iseendale kaitse palumise ja ära võtmise (jalgalaskmise) ootusega, võtab Iisebel oma valeprohvetitega lõikust sisse, ja tema töötajad ei jõua kõiki tahtjaid enam vastugi võtta,

järjekorrad on nii pikad.

Te võite ise arvata, millega need lõikustöölised tegelevad: sensitiivid, meediumid, vabamüürlased, joogaõpetajad, massaažikunstnikud, energiate tasakaalustajad, kanali-seerijad, nägijad, ennustajad, nõiad, tervendajad, new-age'i poed, tervendavad kristallid, unenäopüüdjad, tuulekellad, küünlad jms.

Ise teate, mis toimub televisioonis ja ajakirjanduses, isegi koolides ja lasteaias, see on Iisebeli lõikustööliste lausuputus.

Teine nägemus anti Eesti eest palvetades. Nägin merd ja kaluripaate, merest tõsteti välja suured võrgutäied kalu – tonnide kaupa. Ja sõna oli: Iisebeli kalamehed. Sama

mõte – sel ajal kui kogudus on oma tegevusega suuremas enamuses piibli ja apostellike aluste pealt ammu maha libisenud, püüab Iisebeli posijate armee välja tonnide viisi Isanda kalu, kelle oleks Tema sulased pidanud välja püüdma. Nüüd teeb Iisebel selle töö ära nende eest.

Palusin et need võrgud alt lahti lõigataks ja kalad merre tagasi kukuks. Parema meres kui nõiduse orjuses, lapsed ja lapselapsed neljanda põlvni maadlemas needustega, millega neil mingit pistmist pole.

Kolmas nägemus anti palves päev hiljem. Nägin Eestist tõusmas suurt puud, suure võraga, palju-palju oksi, viljad okstel. Ja Isand näitas, et see on kogu selle loka okultismi puu. Ta ütles, et meil pole vaja tegeleda okste kärpimisega, ehk siis nõiduse eri haruvormide ja -väljenduste ning "viljadega" ükshaaval. Ta näitas, et meil tuleb minna alla, juurte juurde, mis ulatuvad sajan-ditesse.

Nägin jämedaid juuri nagu tammel minemas sügavale Eestimaa sisse. Sain aru, et

see on tõsi, kogu meie loka okultismikultus on avalikult välja reklaamitud kui "Eesti on nõidade maa", viidates sajandite tagaste lepingutele, mis on sõlmitud kurjade vaimudega.

Meie meedia ja avalikkus on selgelt väljendanud oma uhkust meie okultsete juurte ja ajaloo üle. Seega ammutab praegune vohav kultus oma jõu iidsetest riitustest ja hiitest, kus iganes neid sooritatud on. Ja see, mis me näeme, on selle puu maa-pealne osa, mis vanast kändust uuesti vohama on löönud.

Palume tarkust, kuidas minna edasi. Ühtegi nägemust ei anta niisama. Jumalal on midagi plaanis. Seepärast palungi, oleme valvel ja oleme julged, meie rahvas on hukkumas Iisebeli kalavõrkudes, nende nimesid kantakse vaimumaailmas okultismi surmaraamatutesse, andes neile jõududele legitiimset alust järgmiste põlvete ahistamiseks ja seestamiseks.

Palume oma rahva saatuse pärast, Jeesuse nimel.

Aamen.

